

Andakter

För en vecka, nittonde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 580 ”Gud gav i skaparorden dig, människa, ditt höga kall”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 5:31-47

Jesus sade: ”Om jag själv vittnar om mig är mitt vittnesbörd inte giltigt. Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt. Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus.

Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt, och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt. Ni forskar i skrifterna därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just dessa vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv.

Människors ära vill jag inte ha, men jag har förstått att ni inte har någon kärlek till Gud. Jag har kommit i min faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer någon i sitt eget namn, så tar ni emot honom. Hur skall ni kunna tro, ni som vill bli ärade av varandra och inte söker äran hos den ende Guden? Tro inte att jag skall anklaga er hos Fadern; den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. Om ni trodde på Mose skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev. Men om ni inte tror på vad han har skrivit, hur skall ni då kunna tro på vad jag har sagt?”

Betraktelse

Jesus hade botat en i 38 år förlamad man vid Betesda (strax norr om templet), och sagt honom: ”Ta din bädd och gå”. När mannen sedan blev åthutad för att bryta sabbatens förbud att bära bördor, hänvisar han till att det var botaren som hade sagt att han skulle göra det. När kritikerna finner botaren, Jesus, läggs skulden på honom, men hans svar är att han bara gör som hans egen Far (Gud): arbetar på sabbaten. Men det försvaret fann Jesu anklagare värre än själva sabbatsbrottet, eftersom han då inte bara upphävde sabbaten utan också ... ”gjorde sig själv lik Gud (5:18)”, vilket var närmast hädelse.

Diskussionen fortsätter i denna dags avsnitt ur Joh. 5. Jesus svarar först genom att instämma i den universella vittnesregeln, ”Om jag vittnar om mig själv är mitt vittnesbörd inte giltigt”. Alla vet att det måste bekräftas av oberoende vittnen, minst två stycken, som det står i Moses lag: ”Efter två eller tre vittnens ord ska var sak avgöras” (5 Mos. 19: 15 b). Men det finns vittnen, ja, faktiskt flera stycken, som bekräftar att Jesus är Sonen som har fått sin makt och rätt av Gud själv.

Det första vittnet är ”en annan” (v.32) och syftar troligen på Gud Fader, som är generalvittnet i och bakom alla andra. Det andra vittnet är en människa, Johannes Döparen, v. 33–36, som uttalat sig om Jesus flera gånger tidigare i evangeliet. Det tredje är starkare än denne, och består i de ”verk som Fadern har gett Jesus att göra”, dvs. hans kraftgärningar. Det fjärde, nu namngivna vittnet är Fadern själv (v. 37), men tillgängligt bara för den som är villig att se Faderns verk i det som Jesus gör. Ett exempel på en som gör det är ledamoten av Stora Rådet, Nikodemos, som i sitt nattliga möte med Jesus säger: ”vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare. Ingen kan göra sådana tecken som du utan att Gud är med honom” (Joh. 3:2). Sist nämner Jesus ett femte vittne som också bekräftar vem han är: de heliga skrifterna, v. 39, och bland dem särskilt ”Mose”, dvs. Lagen, *Torah*, de fem Moseböckerna, som i judisk skriftutläggning alltid var den mest heliga och normativa delen av Bibeln.

Trots alla dessa vittnen av olika slag så behövs det ändå något mer för att deras vittnesbörd om Jesus ska bli mottaget – något som t.ex. Nikodemos

hade men nästan ingen av hans kollegor i Stora Rådet. Det innersta i människan måste stå öppet och mottagligt för Guds budskap, och hur öppnar man det? Hur skapas tron i en människa? Ja, inte av hennes eget förnuft eller kraft, ”utan den *helige Ande* har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och behållit mig i en rätt tro”, som Martin Luther skriver i sin förklaring till den tredje trosartikeln.

Själva tron är således en gåva, ett mirakel i sig, något att be om och öva sig i och sträcka sig mot. Jesus begär ett Ja, en omvändelse, en hunger, så att det kan låta som om allt hängde på människan själv och hennes beslut. Men när den troende ser tillbaka och frågar sig hur hon kom till tro, så blir slutsatsen ändå, att även detta var något Gud gjorde i henne. Den sanningen uttrycker aposteln med paradoxen: ”Arbeta med fruktan och bävan på er frälsning ---. Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte” (i Fil. 2:12 f). – Skulle någon invända att hens brist på tro i botten är Guds fel, som inte har gett hen den gåvan, så är det inte sant. Människan är skapt för kommunikation med andra – inte bara med andra människor (vilket vi inte kan leva utan), utan just med sin Skapare också. Herre, lär oss att bedja!

Förbön

Tack, käre far, för den här dagen, och för varje dag som vi får ur din hand. Tack att du rannsakar mig och känner mig. Tack att du vet allt om mig, och visste det redan innan jag fanns till. Tack att du är överallt, och helt nära mig just nu. Tack att det inte finns något plats, någon tid eller något sammanhang, där jag är utan dig.

Käre Herre, hjälp oss den här dagen att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. Amen

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, Amen.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg

Måndagens kväll.

Psalm 243 - ”Vi kristna bör tro och besinna”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 6:1–15

Sedan for Jesus över till andra sidan av Galileiska sjön, eller Tiberiassjön. Mycket folk följde efter, därför att de såg de tecken han gjorde genom att bota de sjuka. Och Jesus gick upp på berget och satte sig där med sina lärjungar. Det var strax före judarnas påskhögtid.

När Jesus lyfte blicken och såg att så mycket folk var på väg till honom sade han till Filippos: ”Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får något att äta?” Det sade han för att pröva Filippos, själv visste han vad han skulle göra. Filippos svarade: ”Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, om de skall få en bit var.” En av lärjungarna, Simon Petrus bror Andreas, sade: ”Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?” Jesus sade: ”Låt folket slå sig ner.” Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män.

Jesus tog brödet, tackade Gud och delade ut åt dem som låg där, och likaså av fiskarna så mycket de ville ha. När de hade ätit sig mätta sade

han till lärjungarna: ”Samla ihop bitarna som har blivit över, så att ingenting förfars.” De samlade ihop dem och fyllde tolv korgar med de bitar av de fem kornbröden som hade blivit över när de ätit. Då människorna såg vilket tecken han hade gjort sade de: ”Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen.” Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet.

Betraktelse

Bespisningsundret är det enda av Jesu underverk som alla fyra evangelierna berättar om (även om Joh. kombinerar de två bespisningarna till en). Joh. väljer annars att berätta om mirakler som *inte* nämns i de tre första evangelierna. Indirekt visar detta att Jesustraditionen innehöll så många underberättelser att man vid nedskrivandet av evangelierna kunde (och behövde) göra ett urval. Jfr Joh.s avslutande anmärkning om skrivandet av evangelier: *Jesus gjorde också mycket annat, och om var sak skulle skildras för sig tror jag inte att hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas* (21:25).

Att Jesus och lärjungagruppen tar båten över till andra sidan av sjön tyder på att de söker komma undan ett tag från det oupphörliga trycket av människomassor som vill se och höra Jesus och be om hjälp med sina sjukdomar. På östra sidan av Gennesarets sjö bodde då nämligen inte en judisk befolkning just inga judar som Jesus skulle vilja förkunna Riket för; hednamission sysslar han inte med, men han och lärjungarna behöver någon vila litet!

Men när folk ser båten lägga ut och vilken punkt på andra sidan den siktar mot, inser de att det faktiskt inte är längre bort än att man gå dit på någon eller några timmar. Så några startar, andra ansluter, och det Jesus ser några timmar senare, när båtfärden är över och han och lärjungarna gått upp ett stycke för berget och slagit sig ner, är att strandvägen från sjöns norra ände söderut till dem är fylld av tusentals människor på vandring med ett enda mål: Jesus. Nej, det blev ingen vilsam eftermiddag idag heller!

Jesus accepterar deras hunger efter honom, och välkomnar dem: slå er ner framför honom i det gröna vårgräset! Att deras hunger är både fysisk och andlig kommer tydligare fram hos synoptikerna, särskilt i Markus-

versionen (kap. 6:34): ”Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge.” Att undervisa dem *länge* är alltså en barmhärtig gåva av det de behöver mest! Först därefter kommer gåvan av bröd. – I Joh. undervisar Jesus också länge, men med anledning av och som en tolkning av bispisningsundret, och det äger rum dagen därpå, när alla är tillbaka i Kafarnaum på den judiska sidan. Så nu går han direkt på brödundret i stället.

Jesu fråga till Filippos ”Varifrån köper vi bröd till dessa massor?”, får lärjungarna – som tydligen inte har med sig någon mat, utan nog tänkt skaffa den i någon gård eller by i närheten – att undersöka vad det finns av mat hos dem som kom efter. Jo, säger Petrus efter ett tag, ”här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar”, kanske till sin familj eller för att sälja till andra i folkmassan, när de blir hungriga. (Vad ska vi tro, förresten, är det en tillfällighet att bispisningsberättelsen i Joh. 6 nämner ”bröd” fem gånger och ”fiskar” två gånger?).

Att det blir så mycket över av maten att det behövs tolv stora korgar att samla ihop det beror inte på något slarv i beräkningen, utan avser att visa vilket överflöd av det goda det finns i Guds rike – men ett överflöd som ska tas till vara och användas. Man kunde fråga på människors nyfikna vis varför inte Jesus gör fler jättebispisningar, när han nu får till dem med sådan lätthet. Vore det inte ett fantastiskt sätt att ta omsorg om de många i världen som ofta får hungra, ja, att lösa mänsklighetens brödfråga en gång för alla? Men den frågan kan och ska vi människor själva lösa; nutidens naturvetare har mer än en gång konstaterat att vår planet har nog resurser att livnära åtskilliga miljarder fler människor än de vi är nu. Det vill säga, OM vi delade resurserna rättvist. Låt oss därför sätta in vårt förnuft och vår arbetsförmåga på sådana uppgifter!

Men det är inte vad Jesus kom för, liksom inte heller för att bota alla världens sjukdomar och lägga några år till våra korta, skröpliga liv. Hans bot ligger på en djupare nivå och har med vår evighet hos Gud att göra. Vänta stora ting av Gud! ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt det andra tillfalla er!” (Matt. 6:33).

Förbön

Käre far, tack för den här dagen. Tack för du också den här dagen har givit mig mitt dagliga bröd. Tack att du är den som kan mätta vår djupaste hunger. Hjälp mig att först söka ditt rike och din rättfärdighet, i full förvissning om att du förser mig också med allt det andra.

Också den här kvällen ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld och över allt det som du skapat och älskar. Himmelske Fader, led och läk din mänsklighet inte bara i denna tid, utan all tid. Kom och var oss nära, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg

Tisdagens morgon.

Psalm 217 - ”Gud, för dig är allting klart”

Bön

Gode Gud, tack att du vill tala till mig, tack att du vill visa och förklara för mig hur mycket du älskar mig. Hjälp mig att höra, förstå och ta emot ditt ord och din kärlek. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 6:16-21

När det hade blivit kväll gick hans lärjungar ner till sjön och steg i en båt för att ta sig över till Kafarnaum på andra sidan. Det var redan mörkt,

och Jesus hade ännu inte kommit tillbaka. Det blåste hårt och vågorna gick höga. När de hade rott en halvmil fick de se Jesus komma gående på sjön och närma sig båten. De blev rädda, men han sade till dem: ”Det är jag, var inte rädda.” Då ville de ta med honom i båten, och med ens var den framme vid stranden dit de var på väg.

Betraktelse

Vår vandring genom Johannes evangelium fortsätter. Jesus har (det läste vi i andakten igår kväll) mättat många människor, för att se dra sig undan i ensamhet från folkmassorna. Det blev kväll, och lärjungarna gick *ner till sjön och steg i en båt för att ta sig över till Kafarnaum på andra sidan*. Det hade blivit mörkt, *det blåste hårt och vågorna gick höga*.

Så kommer Jesus till dem. Och han kommer gående på vattnet. Oväntat, överkligt, men inte desto mindre sant. Lärjungarna blir rädda, men orden som Jesus säger förändrar det: *Det är jag, var inte rädda*. Lärjungarna känner igen honom och, står det, *de ville ta med honom i båten*. Och då händer det något: *med ens var den framme vid stranden dit de var på väg*.

Det här händelsen involverar dig och mig. Vi sitter i den där båten. Inte för att vi är eller inte är lärjungar och efterföljare till Jesus, utan för att vi lever i den här världen. Hela mänskligheten sitter i den där båten. Och inte sällan, så är vädret och omgivningarna precis som i texten: det är mörkt, det blåser hårt och vågorna går höga. Vad som händer runt den där båten kan representera både det som rör sig runt omkring oss och det som rör sig inom oss.

Men precis som med lärjungarna i den där båten på den där sjön i texten, så kommer Jesus vandrande till oss – ovanpå det hav som hotar och skrämmer. Jesus står över allt det där. Vi människor kan tänka, och inte sällan gör vi det, att detta är otroligt, överkligt eller för bra för att vara sant. Men det förändrar inte det faktum att det är sant, att det är på riktigt. Han kommer vandrande, och han säger då som nu: *Det är jag, var inte rädda*.

Lärjungarna tog emot honom, de ville *ta med honom i båten*, och *med ens var den framme vid stranden dit de var på väg*. Vi kan göra samma sak – bjuda in Jesus i våra liv, i vår båt. För det är han som står över allt mörker, all storm och alla höga vågor som finns i oss och runt omkring oss, och det

är han som håller tills och när vi kommer till den andra stranden. Ta med Jesus i din båt idag. Gud välsigne dig, och Jesus älskar dig!

Förbön

Far, jag tackar dig i Jesu namn för att du har gett mig också den här dagen. Hjälp mig den här dagen att lämna något för att följa dig, och att lämna av mig själv till dig. Gör mig den här dagen levande på ett nytt sätt, fördjupa min relation till dig, låt mig få gå en bit på vägen med dig. Den här dagen ber jag dig också, käre Far: låt mig få vara ett verktyg för ditt rike. Välsigna den här dagen, beskydda dina barn, gör ditt namn och din kärlek känd över hela världen, och för varje människa. *Amen.*

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Tisdagens kväll.

Psalm 252 - ”Hela vägen går han med mig”

Bön

Käre Far, kom denna kväll med den stillhet som är av dig. Öppna mitt hjärta och mina sinnen med och för din närvaro, ditt tilltal och din omsorg. Möt mig nu, när jag nalkas dig. I Jesu namn, *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 6:22-51

Nästa dag upptäckte folkmassan, som var kvar på andra sidan sjön, att det bara hade funnits en enda båt där och att Jesus inte hade följt med

sina lärjungar i den utan att de hade gett sig av ensamma. Men det kom andra båtar från Tiberias och lade till nära platsen där man hade ätit brödet, det som Herren hade läst tacksägelsen över. När folket nu upptäckte att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: ”Rabbi, när kom du hit?” Jesus svarade: ”Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.” De frågade då: ”Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?” Jesus svarade: ”Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.” De sade: ”Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.” Jesus svarade: ”Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.”

De bad honom då: ”Herre, ge oss alltid det brödet.” Jesus svarade: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. Men som jag har sagt er: ni har sett mig och tror ändå inte. Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort. Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig utan låta dem uppstå på den sista dagen. Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.”

Judarna förargade sig över att han hade sagt: ”Jag är brödet som har kommit ner från himlen”, och de sade: ”Är det inte Jesus, Josefs son? Vi känner ju hans far och mor. Hur kan han då säga att han har kommit ner från himlen?” Jesus svarade: ”Var inte förargade. Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta

honom uppstå på den sista dagen. Det står skrivet hos profeterna: Alla skall bli Guds lärjungar. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern. Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.”

Betraktelse

Vår Johannesvandring fortsätter, och i andakten denna kväll läser vi en lång och innehållsrik text. Flera saker, som vi kan kalla teman, känner vi igen i texten om vi är vana vid att läsa ur evangelierna: att människor i stora skaror fanns kring Jesus och till och med jagade efter honom när han försökte dra sig undan är en sådan sak som vi läser om här, och på många andra ställen i evangelierna. Att det som Jesus säger och gör väcker motstånd och diskussion, är en annan.

Just i Johannes evangelium finns dessutom något som de andra evangelisterna saknar: detta att Jesus talar om sig själv med orden *Jag är...* Sju gånger i Johannesevangeliet säger Jesus såhär, varje gång med olika innehåll. Här finns ett eko tillbaka till Gamla Testamentet: när Gud mötte Mose i den brinnande busken beskrev han sig själv med just de orden: *Gud sade: ”Jag är den jag är. Säg dem att han som heter ’Jag är’ har sänt dig till dem”* (2 Mos 3:14). När Jesus sju gånger talar om sig själv med orden *Jag är* följt av ytterligare något, är det alltså inte bara en beskrivning av vem han är utifrån de olika begrepp som han använder, det är också en identifikation med Gud själv, en ledtråd och fingervisning till oss vad gäller Jesu ursprung och makt.

Och i dagens text så säger Jesus alltså om sig själv: *Jag är livets bröd*. Det är något annat än vad Guds folk fick av Mose att äta i öknen, förklarar Jesus, men det finns ändå en röd tråd mellan dessa båda händelser: Gud handlar med och försörjer sitt folk. På samma sätt som Gud försåg sitt folk med bröd under deras ökenfärd, handlar Gud nu med hela sin

mänsklighet – han sänder sin Son i världen, han som *är livets bröd*, och som lovar oss: *Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta*. Det är ett löfte som fortfarande gäller.

Inte så få människor har tagit sin hunger och försökt att mätta den med annat än Jesus. Kanske är du en av dem. Det kan vara något som belastar oss, och som vi skäms för, och om det är så, kan det vara på sin plats att påminna om något som Jesus också säger i dagens text: *Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom*. Universums skapare och Herre har inte bara ett erbjudande till dig och mig, han drar till och med i oss. Alldeles oavsett hur våra liv sett ut eller ser ut, så vill och söker Gud gemenskap med oss, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för din närvaro i mitt liv. Tack att du är den som är. Tack att du har sänt din Son i världen för min och alla människors skull. Tack att du har brödet som mättar all hunger, och tack att du hela tiden drar mig till dig. Kom med din helige Ande till mig, och hjälp mig att inte hålla emot.

Denna kväll ber vi dig: håll din beskyddande hand över allt levande i den natt som nu kommer. Låt dem som ska sova få somna in i frid och imorgon vakna upp till en ny dag av nåd. Låt dem som i natt ska vaka och arbeta få känna att du bär också i nattens timmar. Vi ber om ditt förbarmande över världen, över vårt land och över alla människor. Kom med din närvaro och frid på ett nytt sätt, i våra liv och i våra sammanhang, i det vi tänker, säger och gör. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Onsdagens morgon.

Psalm 689 - ”Jag är livets bröd”

Bön

Herre, himmelske Fader, du som ser och förstår min längtan efter dig bättre än jag själv gör, kom mig nu nära, och tala till mig de ord som du bättre än alla vet att jag behöver höra. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 6:52-59

Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.« Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.

Betraktelse

I hela kapitel 6 har Jesus återkommit till att han är *livets bröd*. I v51 gör han ett tillägg som leder till stor förvirring, nämligen att *brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva*. Kannibalism var inte accepterat i judisk, grekisk eller romersk kultur. Egentligen inte i så många andra heller. Förvirringen tycks vara stor. Inte försvinner tvisterna heller av att Jesus tydligt betonar i flera meningar att ätandet av hans kött

och blod är vad som leder till evigt liv. Om vi äter Jesu kött och blod förblir han i oss och vi förblir i honom.

Sedan gör Jesus en kontrast för att driva hem sin poäng. När det judiska folket var på ökenvandringen från Egypten lät Gud det falla manna från himlen som folket samlade och åt. Jesus påpekar att dessa människor ändå dog, trots att de åt mat från himlen. I kontrast till detta säger Jesus att han själv är bröd som kommit från himlen. Han är den nya maten som om man äter av den, så får man evigt liv.

När Jesus frestas av djävulen i Matteus 4 vill djävulen få Jesus att göra stenar till bröd. Jesus svar är berömt: *Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun* (Matt 4:4). Jesus är det bröd som kommer från himlen, men Jesus är också Ordet från Gud (Joh 1:1). För att få det eviga livet som han ger måste vi stoppa honom i oss. Vi måste ta sanningen om vem Jesus är och integrera den med vårt innersta. Som tur är har Gud gett oss ett mycket pedagogiskt hjälpmedel. Han har gett oss nattvarden då vi bokstavligen stoppar Jesus i oss. Men då måste vi också komma ihåg vad Jesus säger: att man kan äta, men ändå dö - för det är sanningen om vem Jesus är som ger evigt liv. Låt oss hålla den tanken med oss när vi går till nattvarden nästa gång.

Förbön

Herre, vi tackar dig för att du lät evigt liv komma till oss. Tack för att du inte bara såg på i din himmel utan verkligen kom ner till oss för att bli en av oss. Vi ber denna morgon att vi får stoppa mer av vem du är i oss, ditt Ord, din sanning, ditt bröd. Förbli i oss så att vi kan förbli i dig.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Måns Norrsén.

Onsdagens kväll.

Psalm 293 - ”Sanningens Ande”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 6:60-71

Många av hans lärjungar som hörde honom tala sade: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?» Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.« Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?» Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.« Jesus sade: »Har jag inte själv valt ut er tolv? Och ändå är en av er en djävul.« Han menade Judas, Simon Iskariots son, ty denne skulle förråda honom, och han var en av de tolv.

Andakt

De som följde Jesus började nu vackla i sina övertygelser. När de säger att det är outhärdligt, menar de inte att det är svårt att förstå, det handlar om att det är svårt att ta till sig Jesu budskap. Jesus svarar enkelt att om de tycker att detta är svårt att ta till sig, då ska det bli spännande att se deras reaktion när han stiger upp till himlen.

Oavsett om många påstår sig ha en större tilltro till vetenskap än religion så är det inte intellektuella svårigheter som håller någon människa från kristen tro. Att kräva att Gud - universums skapare - har en plikt att, rationellt och förståeligt, redogöra för sig själv, enligt våra krav och regler, innan vi kan tro på honom, är en absurd tanke.

Min yngsta dotter är sju månader och börjar många gånger gallskrika när vi sätter henne i bilen. Detta har lett till att vi gör rätt korta resor med bilen för allas trevnad. Under tiden hon skriker försöker jag och min fru desperat att tala lugnande ord till henne för att berätta att vi inte ska åka långt, att det inte är farligt att åka bil, att det blir roligt när vi kommer fram, och så vidare. Märkligt nog hjälper inte detta, utan hon är ändå ledsen.

Då ska vi komma ihåg att det intellektuella avståndet mellan min sju månader gamla dotter och mig, inte är någonting i jämförelse med mig och Gud. Gud har inte bara skapat mig, han har skapat varje atom som allt består av. Att kräva att han måste ge ett intellektuellt och enkelt *case* innan jag ska tro är inte rimligt. Avståndet mellan oss är för stort.

Köttet - det som är av världen - kan inte ge den tro som krävs för att få evigt liv. Nu finns ju ingen motsättning mellan tro och vetenskap, eftersom all vetenskap ger mer kunskap om Gud. Ändå kan ingen vetenskapsman resonera sig fram till tro eller ateism, även om de upplever det så.

Istället är det Anden. Anden kommunicerar med oss genom Ordet, dopet och nattvarden. Gud som inte har någon plikt att redogöra för oss, ger oss enkla och fysiska medel där han binder sina löften vid så att hans Ande kan skapa tro i oss. När vi bevittnar ett dop och tänker på det stora som sker: en människa blir Guds barn, när vi går till nattvarden och upplever storheten i det, när vi läser vår Bibel med en klarhet utan like - då verkar Anden i oss och vill att vi ska ta tro.

Jesus vill att vi ska tro på honom och ta emot det eviga liv han ger. Han vill det så mycket att, trots att han vet att Judas ska förråda honom, så låter han honom vara med och få uppleva och höra allt. Men när vi upplever och hör, så måste vi ta tag i det. För sanningen kräver att vi tror.

Förbön

Tack helig Ande för att du inte är tyst utan talar till oss genom Ordet och sakramenten. Vi ber att du ska uppenbara mer av sanningen för oss och hjälpa oss att gripa tag om den i tro. Vi ber att du bevarar oss i tron alla dagar. Hjälプ oss att var dag säga som Petrus: *»Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«*

Vi ber också denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta allt och alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och närvaro denna natt prägla alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén.

Torsdagens morgon.

Psalm 272 - ”Nu gläd dig, min ande, i Herran”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 7:1–24

Sedan vandrade Jesus omkring i Galileen. I Judeen ville han inte vandra eftersom judarna var ute efter att döda honom. Judarnas lövhyddefest närmade sig. Hans bröder sade då till honom: ”Stanna inte här utan gå till Judeen, så att också dina lärjungar får se dina gärningar. Ingen verkar i skymundan om han vill bli allmänt känd. Om du gör sådana ting, visa dig då för världen.” Inte heller hans bröder trodde på honom. Men Jesus sade till dem: ”Min tid är ännu inte inne, men för er är det alltid rätt tid. Er kan världen inte hata, men mig hatar den därför att jag vittnar om att dess gärningar är onda. Gå ni upp till högtiden. Jag gör det inte den här gången, min tid är ännu inte inne.” Och han stannade själv kvar i Galileen.

Men när hans bröder hade gått upp till högtiden gick han också dit, inte öppet utan i hemlighet. Judarna sökte efter honom under högtiden och undrade var han fanns. Det pratades mycket om honom bland folket; några sade att han var en bra människa, andra att han vilseledde folket. Men ingen vågade tala öppet om honom av rädsla för judarna.

När halva högtiden redan var förbi gick Jesus upp till templet och började undervisa. Judarna blev förvånade och sade: ”Hur kan han som inte har studerat vara så lärd?” Jesus svarade: ”Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig. Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. Den som talar av sig själv söker sin egen ära. Men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och det finns ingen orättfärdighet hos honom. Har inte Mose gett er lagen? Och ändå gör ingen av er vad lagen säger. Varför vill ni döda mig?” Folket svarade: ”Du är besatt. Vem vill döda dig?” Då sade Jesus: ”En sak har jag gjort som ni alla undrar över. Mose har gett er omskärelsen – fast den inte kommer bara från Mose utan från fäderna – och ni omskar även på en sabbat. Om en människa blir omskuren på sabbaten för att Moses lag inte skall brytas, varför blir ni då uppretade på mig för att jag har gjort en människa helt och hållet frisk på sabbaten? Döm inte efter skenet, utan döm rättvist.”

Betraktelse

Det är inte lätt att avgöra vad dialogen mellan Jesus och hans bröder i början av kap. 7 har för karaktär. Till en början låter bröderna som om de vore drivande PR-agenter åt Jesus: du måste gå till den stora pilgrimshögtiden i Jerusalem, så att du får fler som tror på dig; du har ju verkligen någonting att visa upp. Men evangelisten tar bort det intrycket direkt: ”inte heller hans bröder trodde på honom”. Förmodligen gillade de honom, men trodde på honom som den han verkligen var gjorde de inte. De förstod inte att det han måste säga i Jerusalem (att omvändelsen är nödvändig för alla, även de frommaste och ledande, och att han är den som har lösningen på det problemet) är starkt provocerande och faktiskt livsfarligt.

Läsarna/Hörarna av evangeliet vet det däremot, och får nu en provkarta på allehanda missförstånd, stridiga uppfattningar och motstånd beträffande Jesus som fanns i den ”heliga” staden, gudsfolkets andliga centrum. När Jesus väl börjar undervisa i templet (för första gången i Joh.), blir stämningen snart vass. Det verkar som att Jesu brist på formell utbildning som skriftlärare – och bristen på stöd och respekt från dem som har det – är en orsak till misstro mot hans budskap och person. Den reaktionen, säger Jesus, beror på att hans kritiker styrs av ett vanligt, men mänskligt statustänkande, där man söker (egen och andras) ära och uppskattning på fel håll, från människor och inte från Gud.

Men problemet är inte bristen på uppskattning, utan att ”ni vill döda mig” (i strid med Torahns bud och varje mänsklig moralkodex: ”Du ska inte dräpa”). Påståendet är överraskande för de flesta, för den högsta instansens fiendskap mot Jesus har hittills hållits dold, även om de har mer än antytt att Jesus bryter mot Lagen och hädar Gud (ex. 5:18) – för vilket straffet är döden. Jesus vet om att detta slut planeras för honom, och att översteprästen och hans råd kommer att få många Jerusalemsbor med sig på det.

I vers 17 formulerar Jesus en princip för hur man ska ta emot det han säger för att kunna avgöra om det är Guds lära eller hans egna påfund. ”Om någon vill göra hans vilja [som har sänt mig] skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.” *Learning by doing* kallas det på engelska. Det är genom att *göra* det Jesus säger (jfr höra-och-göra i

Bergspredikans slutliknelse, Mt 7:24-27) som man lär sig att det är sant, att just detta är Guds egen grund för en människas liv. Den sanningen går inte att finna genom litet funderande och tankearbete på egen hand, utan bara genom ett djupare engagemang, en riktig lärjungerektion.

Men detta möter motstånd, särskilt i den religiösa eliten i Jerusalem, eftersom en grundton och huvudtanke i Jesu förkunnelse är omvändelsekravet. Att det skulle vara nödvändigt att vända sig från sitt onda och be om förlåtelse för det, när man menar sig redan känna Gud och uppfylla hela hans vilja och alltså redan vara rättfärdiga, det är fullständigt oacceptabelt. Därför avvisar de "rättfärdiga" allt det Jesus förkunnar och gör som onödigt och förmätet och felaktigt och vilseledande. Envisas den galne galileern med denna förkunnelse, som är så destruktiv för all god ordning, då måste han bort!

Som kristen kanske man tänker att det problemet inte finns för oss – vi tror ju redan på Jesus! Men Jesu begäran av omvändelse från var och en som vill komma in i gudsriket gäller alla. Och har vi inte på allvar försökt att *göra* det Jesus förklarat är Guds vilja, då har vi ännu inte tagit detta första steg i att säga Ja till Jesus och hans rike. Först då kommer man ner till sin egen andliga verklighet och inser hur mycket som återstår, och hur mycket nåd det faktiskt behövs – och finns – också för mig. Men hur mycket nåd det än behövs, så finns den också!

Förbön

Tack, käre Herre, för den här nya dagen, och för varje dag som du ger. Led och forma mig idag i mitt lärjungaskap, hjälp mig att både höra och göra. Hjälp mig att se att också jag behöver vända om till dig. Tack för att all nåd som behövs, den finns hos dig.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen*. (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg.

Torsdagens kväll.

Psalm 228 - ”I tro under himmelens skyar”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta blir och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 7:25-52

Då sade några av jerusalemborna: ”Är det inte mannen som de vill döda? Här står han och talar öppet, och de säger ingenting till honom. Inte kan väl rådsherrarna ha blivit övertygade om att han är Messias? Varifrån den här mannen är, det vet vi ju, men när Messias kommer vet ingen varifrån han är.” Då ropade Jesus där han undervisade i templet: ”Ja, ni vet vem jag är och varifrån jag kommer. Men jag har inte kommit av mig själv; det finns förvisso en som har sänt mig, men honom känner inte ni. Jag känner honom därför att jag kommer från honom och därför att han har sänt mig.” De ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom; hans stund var ännu inte inne. Bland folket kom många till tro på honom, och de sade: ”Inte kan väl Messias göra fler tecken, när han kommer, än den här mannen har gjort?”

Fariseerna fick höra vad folket pratade om honom, och översteprästerna och

fariseerna skickade ut sina män för att gripa honom. Jesus sade: ”Ännu en kort tid är jag hos er innan jag går till honom som har sänt mig. Ni kommer att söka efter mig men inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma.” Då sade judarna till varandra: ”Vart tänker han gå, eftersom vi inte skall finna honom? Inte tänker han väl gå till dem som bor kringsspridda bland grekerna och undervisa dem? Vad menar han när han säger: Ni kommer att söka efter mig men inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma?”

På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: ”Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.” Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad. Några i hopen som hörde detta sade: ”Han måste vara Profeten”, och några sade: ”Han är Messias.” Men andra sade: ”Inte kommer väl Messias från Galileen? Säger inte skriften att Messias skall vara av Davids ätt och komma från Betlehem, byn där David bodde?” Så blev hopen oenig om honom. Några ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom. När deras folk kom tillbaka frågade översteprästerna och fariseerna: ”Varför har ni inte tagit hit honom?” De svarade: ”Aldrig har någon människa talat som han.” Då sade fariseerna till dem: ”Har ni också blivit vilseledda? Finns det någon i rådet eller bland fariseerna som tror på honom? Men den stora hopen, som inte kan lagen, den är förtappad.” Nikodemos, som själv satt i rådet och som tidigare hade sökt upp Jesus, sade: ”Inte dömer väl vår lag någon utan att man först har hört honom och tagit reda på vad han gör?” De svarade: ”Är kanske du också från Galileen? Se efter i skriften, så skall du finna att ingen profet kommer från Galileen.”

Betraktelse

Provkartan på funderingar och frågor och halvsanningar och missförstånd om Jesus fortsätter i andra hälften av kap. 7. Men bland vanligt folk är meningarna ännu ganska delade, somliga håller som vanligt med de styrande (’dom vet nog bäst’; osäker blir man först, när de styrande ger oklara signaler), medan andra vågar tänka mer självständigt

och nikodemiskt (Joh. 7:51 och 3:2).

När de ledande får reda på vad som sägs och tänks om detta i folkdjupen, bestämmer de sig för att skicka ut sin tempelpolis och gripa Jesus (v.32). Men tydligen innehåller även den gruppen folk som tänker själva, för när de kommer tillbaka till Rådet, har de inte lytt order och tagit Jesus med sig. När de får frågan varför, svarar de inte: ”vi hittade honom inte bland femtiotusen andra pilgrimer på gatorna”, eller: ”vi kunde inte tränga oss fram genom de hundratals messiasgalna galileer som försvarade honom”, utan säger ärligt: ”[Vi kunde inte och ville inte arresteras honom, för] aldrig har någon människa talat [så starkt och liksom gudomligt] som han” v. 45–6.

Det svaret är en glimt av sanning i töcknet av förvirring, fiendskap och onda planer kring Jesus. Senare anger Jesus själv inför Pilatus (18:38) orsaken till att sådana glimtar finns: ”Den som hör till sanningen lyssnar till min röst”. Sanningen har en förmåga att tränga in i en människas hjärta och bli hörd och trodd, ibland hos de mest osannolika människor. – Ledarna, som inte är mer intresserade än Pilatus av någon sanning de inte själva bestämt, tröstar sig med att vanligt folk är ett förbannat pack, ”som inte kan lagen” (”vilket naturligtvis *vi* kan, så *vi* har alltid rätt”).

I samma stycke som människor sedan diskuterar den rätta titeln på Jesus – Profeten? Messias? Jamen, Messias kommer väl inte från Galileen, utan från Betlehem? – utan att komma någon vart, förkunnar Jesus, med ekon från Jes. 55, Hes. 36:27 och Joel 2:28 (”det skall komma en tid då jag utgjuter min ande över alla”), ett löfte som också är en profetia. Det är löftet om att Gud ska utgjuta sin Helige Ande och fylla människors hjärtan, deras innersta med den anden. Om detta kommer Jesus att säga mycket mer i sitt stora avskedstal till lärjungarna i Joh. 13–17.

Sanningen om verkligt viktiga ting står inte att finna hos en upplyst elit av lärda – inte ens om de är Skrift-lärda, eller genom opinionsundersökningar i folkdjupen, utan den kan bara uppenbaras av Sanningens Ande. Vill vi veta det viktigaste av allt, sanningen om Gud och om oss själva (de hänger samman), då måste vi be Anden om hjälp. Det kanske låter så ”andligt” att vi tror det är ouppnåeligt och jättesvårt för oss vanliga, jordiska människor

att få den hjälpen. Nej, tvärtom! Anden är oss lika nära som vår egen andedräkt och vill inget hellre än att få komma in och förenas med vår egen ande. Han vill och kan det, om vi öppnar den dörr inom oss som bara kan öppnas från insidan av oss själva.

Förbön

Gode Gud, käre himmelske Fader, tack att du är den du är. Tack för din närvaro och verksamhet i världen. Denna kväll ber jag dig: kom till mig med mer av din helige Ande. Hjälp mig att öppna min inre dörr för din närvaro i mitt liv. Undervisa mig i sanningen om vem du är och om vem jag är i dig.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg

Fredagens morgon.

Psalm 356 - "Nämn mig Jesus, han är livet"

Bön

Tack Herre för denna nya dag. Än har jag inte ljugit, handlat själviskt eller brustit i min kärlek till dig eller mina medmänniskor, men snart skall jag möta denna dags prövningar och då vet du Gud att jag behöver mycket hjälp. Så led mig Gud med dina fasta och milda hand. Amen

Bibelläsning – Johannesevangeliet 7:53-8:11

[Alla gick hem, var och en till sitt, men Jesus gick till Olivberget. Tidigt på morgonen var han tillbaka i templet. Allt folket samlades kring honom, och han satte sig ner och undervisade. De skriftlärda och fariseerna kom då dit med en kvinna som hade ertappats med äktenskapsbrott. De ställde henne framför honom och sade: ”Mästare, den här kvinnan togs på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott. I lagen föreskriver Mose att sådana kvinnor skall stenas. Vad säger du?” Detta sade de för att sätta honom på prov och få något att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och ritade på marken med fingret. När de envisades med sin fråga såg han upp och sade: ”Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne.” Och han böjde sig ner igen och ritade på marken. När de hörde hans svar gick de därifrån en efter en, de äldste först, och han blev ensam kvar med kvinnan framför sig. Jesus såg upp och sade till henne: ”Kvinna, vart tog de vägen? Var det ingen som dömde dig?” Hon svarade: ”Nej, herre.” Jesus sade: ”Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.”]

Betraktelse

Vår vandring genom Johannesevangeliet fortsätter, och denna morgon har vi kommit fram till ett textavsnitt som i många bibelutgåvor står [inom klamrar]. Dessa klamrar är till för att markera, att denna episod inte var en del av Johannesevangeliet från allra första början – i de allra äldsta handskrifterna på papyrus och pergament (och dom är *väldigt* gamla) finns den inte med.

Men, en kyrkofader (det vill säga en centralgestalt i den tidigaste kyrkan) vid namn Papias (verksam omkring 130 e. kr.) kände till en berättelse med precis detta tema som han visste inte fanns i något av evangelierna, och vid början av nästa århundrade räknas den av andra kyrkofäder till

de bibliska texterna. Så texten fanns alltså inte med från första början, men från ett tidigt stadium.

Du som har följt dessa andakter ett tag minns kanske att också slutet av Markusevangeliet står inom [klamrar]. Att dessa två texter står inom klamrar behöver vi inte försöka sopa under mattan eller försöka dölja för eventuella kritiker – tvärtom visar dessa klamrar för oss att vi ska vara noggranna med det som Bibeln i övrigt är noggrann med: sanning.

Den text vi idag stannar upp inför fanns alltså inte med från början, men mycket, mycket tidigt. Det betyder inte att denna händelse inte har inträffat – snarare är detta ett bevis på det som Johannes talar om allra sist i sitt evangelium, när han skriver: *Också många tecken som inte har tagits med i denna bok gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har upptecknats för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn* (Joh 20:30-31). Förmodligen är texten denna morgon en sådan: detta är ett sådant *tecken som inte har tagits med i denna bok* i första skedet, varefter den sedan gjort comeback, arbetats med och accepterats som en del av evangeliet.

Och vi gör rätt i att betrakta också denna [klammer-]text som en del av Jesu undervisning till oss, eftersom det som sker i texten går i linje med Jesu övriga undervisning. Jesus är ju mycket tydlig med att det som kvinnan har gjort är fel, när han säger *Gå nu, och synda inte mer*. Jesus upplöser alltså inte det sjätte av tio Guds bud (*du ska inte begå äktenskapsbrott*), precis som han har sagt att han inte har kommit för att upphäva lagen, utan för att uppfylla den – inte en endaste prick ska ändras (se Matt 5:17-18).

Det är också tydligt att Jesus i dagens text understryker att domen inte är människors, utan Guds och Jesu (Joh 5:22, 8:15-16) Det är inte vår uppgift att döma – resultatet av det blir dom över oss själva (Se Matt 7:1). Det vi ska göra är att göra som kvinnan gör allra sist i texten – kalla Jesus för *Herre*. Och lyssna till de ord som han svarar henne, för det är ord också till oss. Jesu ord är inte alltid de allra mest lättsmälta, och det beror på att Jesus till skillnad från oss många gånger klarar av att vara kärleksfull utan att vara överslätande. Han är tydlig – *för att* han älskar oss, och hans ord, även de svårsmälta, är ord som ger liv. Också den här dagen.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här nya dagen. Tack för din barmhärtighet, din nåd och din kärlek. Tack för din vägledning, din tröst och dina ord, också de som är svåra att smälta. Tack att alla dina ord, också den här dagen, är Ande och Liv.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Fredagens kväll.

Psalm 122:2 - ”Gud av Gud Fader, ljus av ljusens källa”

Bön

Ingen stund är såsom denna, kvällens sista, tysta timma. Inga sorger längre bränna, inga stämmor mera stimma. / Tag då nu i dina händer denna dagen som förflutit. Visst jag vet: i gott du vänder vad jag hållit eller brutit. / Ont jag tänker, ont jag handlar, men du läker allt och renar. Mina dagar du förvandlar så från grus till ädla stenar. / Du får lyfta, du

får bära, jag kan bara allting lämna. Tag mig, led mig, var mig nära! Ske mig vad du sen må ämna! (K. Boye)

Bibelläsning – Johannesevangeliet 8:12-30

Sedan talade Jesus till dem och sade: ”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” Fariseerna sade då: ”Du vittnar om dig själv, ditt vittnesbörd är inte giltigt.” Jesus svarade: ”Även om jag vittnar om mig själv är mitt vittnesbörd giltigt. Jag vet varifrån jag kommer och vart jag går. Men ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går. Ni dömer på människovis, jag dömer ingen. Om jag ändå dömer är min dom riktig, eftersom jag inte är ensam; han som har sänt mig är med mig. Och i er egen lag står det att vad två vittnar är giltigt. Jag vittnar om mig själv, och om mig vittnar också Fadern som har sänt mig.” Då frågade de: ”Var finns din far?” Jesus svarade: ”Ni känner varken mig eller min fader. Kände ni mig skulle ni också känna min fader.” Det var vid skattkammaren han sade detta, medan han undervisade i templet. Men ingen grep honom, hans stund hade ännu inte kommit.

Sedan sade han till dem: ”Jag går bort, och ni kommer att söka efter mig, men ni skall dö i er synd. Dit jag går kan ni inte komma.” Judarna sade då: ”Tänker han ta sitt liv, eftersom han säger att vi inte kan komma dit han går?” Han sade till dem: ”Ni hör hemma här nere, jag är ovanifrån. Ni tillhör denna världen, jag tillhör inte denna världen. Därför sade jag att ni skall dö i era synder. Ty om ni inte tror att jag är den jag är skall ni dö i era synder.” De frågade: ”Vem är du då?” Jesus svarade: ”Varför talar jag alls till er? Jag har mycket att säga om er och mycket att döma er för. Men han som har sänt mig talar sanning, och det jag har hört av honom förkunnar jag för världen.” De förstod inte att han talade till dem om Fadern. Och Jesus sade: ”När ni har upphöjt Människosonen skall ni förstå att jag är den jag är och att jag inte gör något av mig själv utan talar så som Fadern har lärt mig. Och han som har sänt mig är med mig. Han lämnar mig inte ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom.” När han sade detta kom många till tro på honom.

Betraktelse.

Vår vandring genom Johannesevangeliet fortsätter, och i andakten denna kväll läser vi en text där Jesus undervisar. Men till skillnad från hos de andra evangelisterna, där Jesus ofta med hjälp av liknelser undervisar om Guds rike, så talar Jesus i denna text, och på flera andra håll i just Johannes evangelium, om vem han själv är.

Bland annat talar Jesus i dagens text om sig själv och säger *Jag är världens ljus*, vilket är det andra tillfället då Jesus talar om sig själv med en fras som börjar med orden *Jag är* (vid första tillfället sa Jesus om sig själv: *Jag är livets bröd* (se Joh 6:48)). Ytterligare fem gånger i Johannesevangeliet kommer Jesus att tala om vem han är utifrån olika sentenser som inleds med just *Jag är*, och som tidigare nämnts finns i dessa ord ett eko tillbaka till när Gud talar till Mose ur den brinnande busken med orden *Jag är den jag är* (2 Mos 3:14).

Dessutom återfinns ju också just de orden i dagens text – mot slutet säger ju faktiskt Jesus: *När ni har upphöjt Människosonen skall ni förstå att jag är den jag är och att jag inte gör något av mig själv...* Det är inga små anspråk Jesus gör i den här texten, och att stämningen är såpass uppskruvad som den är hos Jesu motståndare är inte särskilt svårt att förstå – Jesus gör ju anspråk på att vara sänd av Gud, Guds son, och själv Gud. Sådana anspråk lämnar ingen oberörd.

Men låt oss lämna frasen *Jag är* för att istället helt kort stanna upp inför det som kommer sedan: *världens ljus*. Evangelisten Johannes har redan beskrivit Jesus i termer av ljus, när han i början av sitt evangelium skriver om Jesus (som han kallar *Ordet*): *I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det, och några verser senare: *Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen* (se Joh 1:1-5, 9).*

Detta är något som får minst två konsekvenser för den som tror och litar på detta och försöker leva som en lärjunge till Jesus. Det ena är det som Jesus säger alldeles efter att han sagt *Jag är världens ljus*, nämligen: *Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus*. Det andra är något som

Jesus säger på helt annat ställe, och som är en uppmaning till oss, han säger: *Ni är världens ljus*, och att vårt ljus skall *lysa för människorna*. Här finns alltså både ett löfte och ett uppdrag: Vi både har ett ljus som lyser för oss, och skall vara ljus som lyser för andra, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre Far, för den dag som nu går mot sitt slut. Du, käre Herre, vet lika bra som jag hur den har varit, vad den har innehållit, och vad det har gjort med mig. Tack för det, tack att du känner mig helt igenom. Kom denna kväll med ditt ljus och lys upp min tro, mitt hopp och min kärlek. Låt ditt ljus falla där du så väl vet att det behövs.

Inför den natt som kommer ber vi dig: Kom med ditt ljus och upplys allt mänskligt mörker. Kom till de sjuka, till de ledsna, till de ensamma och till de oroliga. Lys upp den här världen med ditt ljus, och hjälp alla dem som tror på dig att låta sitt ljus lysa omkring sig, så att fler förstår, att det sanna ljuset för alla människor kommer från dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Lördagens morgon.

Psalm 53 - "Livets Ande, kom från ovan"

Bön

Käre Herre, du som vill tala till oss och vet att det är gott för att få höra

vad du har att säga, jag ber dig: kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag kan ta emot det du nu vill ge. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 8:31-47

Till de judar som trodde på honom sade Jesus: ”Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.” De sade: ”Vi härstammar från Abraham och har aldrig varit slavar under någon. Vad menar du då med att vi skall bli fria?” Jesus svarade: ”Sannerligen, jag säger er: var och en som syndar är slav under synden. Slaven stannar inte i huset för alltid, men sonen stannar för alltid. Om nu Sonen befriar er blir ni verkligen fria. Jag vet att ni härstammar från Abraham. Men ni vill döda mig därför att mitt ord inte har trängt in i er. Jag förkunnar vad jag själv har sett hos Fadern. Och ni gör vad ni har hört från er fader.” De svarade: ”Vår fader är Abraham.” Då sade Jesus: ”Är ni Abrahams barn borde ni göra Abrahams gärningar. Men nu vill ni döda mig – den som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så gjorde inte Abraham. Ni gör er faders gärningar.” Då sade de: ”Vi är inga oäkta barn. Vi har Gud till fader och ingen annan.” Jesus svarade: ”Om Gud vore er fader skulle ni älska mig, ty jag har utgått från Gud och kommer från honom. Jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig. Varför fattar ni inte vad jag säger? Därför att ni inte står ut med att höra på mitt ord. Ni har djävulen till fader, och ni vill göra vad er fader önskar. Han har varit en mördare från första början, och han står utanför sanningen därför att någon sanning inte finns i honom. När han ljuger talar han med egna ord, ty han är en lögnare och lögnens fader. Men jag talar sanning, och därför tror ni mig inte. Kan någon av er bevisa att jag har syndat? Om jag talar sanning, varför tror ni mig då inte? Den som har Gud till fader, han lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte har Gud till fader.”

Betraktelse

Vår vandring genom Johannesevangeliet fortsätter, och det samtal som ägde rum i texten vi läste igår kväll fortsätter. Diskussionen fortsätter, och stämningen tycks vara fortsatt uppskruvad. Ett ämne i den del av samtalet som vi får lyssna till denna morgon handlar om Abraham: Israels folks

förste anfader (Berättelsen om Abraham börjar i 1 Mos 11:27). De som Jesus talar med kallar sig själva för Abrahams barn, vilket är helt naturligt: som en del av det judiska folket var man också en Abrahams ättling. Men Jesus utmanar dem, han säger: *Är ni Abrahams barn borde ni göra Abrahams gärningar.* Vill man hävda sin gemenskap med Abraham tycks det enligt Jesus krävas att det ska märkas i hur man är och agerar.

Ett annat ämne som tas upp är talet om att vara slav och om befrielse. De som Jesus talar till hade svårt att förstå att de skulle vara i behov av befrielse, för de säger: *Vi härstammar från Abraham och har aldrig varit slavar under någon. Vad menar du då med att vi skall bli fria?* Också denna reaktion går att förstå: Det judiska folket var ju ättlingar till Abraham och mera specifikt till hans och hans hustru Saras son Isak – den *fria* sonen (till skillnad till Abrahams son som han fick med slavflickan Hagar: Ismael, den ofrie sonen).

Men den befrielse som Jesus talar om handlar inte om härkomst, utan om hur jag har levt mitt liv, Jesus säger: *Sannerligen, jag säger er: var och en som syndar är slav under synden.* Men, det finns befrielse, säger Jesus, och den befrielsen ligger i att hålla sig nära Jesus, som säger: *Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.*

I dessa båda samtalsämnen, Abraham och Slaveri/befrielse, innehåller också hälsningar till oss. Jesus utmanade dem som hävdade gemenskap med Abraham och sa att det i så fall borde märkas på dem. På samma sätt borde det också märkas på dig och mig om vi försöker leva som Jesu lärjungar. Den utmaningen är vår, och den kommer vi då och då att misslyckas med. Vi syndar, alla människor gör det, varje dag och hela tiden, och blir på så sätt slavar under synden. Men då är det samtidigt gott att höra det som Jesus också säger i dagens text: *Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.* Låt oss därför den här dagen betrakta oss själva – märks det att vi är Jesu lärjungar? Men låt oss samtidigt ha blicken fäst på honom som är vår befriare. Låt oss hålla oss nära honom, så att han får undervisa oss i den befriande sanningen, om oss och om honom själv.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för också den här nya dagen. Tack för din skapelse och att och hur du skapar på nytt och på nytt, varje dag. Tack för ditt ord, som är sanning, och för din Son, Jesus Kristus, vår frälsare och befriare. Hjälp oss att den här dagen förbli i honom och i hans ord. Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Led oss idag till människor och sammanhang där du vill låta ditt ord sås ut. Led oss och hela din mänsklighet idag på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Lördagens kväll.

Psalm 88:4 - ”Bevara som din högsta skatt”

Bön

Käre Herre, kom med din tröst och ditt ljus, vänd oss mot dig, vår blick, vårt hjärta, våra sinnen. Skänk den stillhet som gör att vi ser att du var här redan innan vi ropade till dig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 8:48-59

Judarna sade: ”Har vi inte rätt när vi säger att du är samarier och att du är besatt.” Jesus svarade: ”Jag är inte besatt, utan jag ärar min fader, men ni skymfar mig. Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den

och som dömer. Sannerligen, jag säger er: den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden.” Judarna sade: ”Nu vet vi att du är besatt. Abraham dog och profeterna likaså, men du säger att den som bevarar ditt ord aldrig någonsin skall möta döden. Skulle du vara större än vår fader Abraham? Han dog, och profeterna dog. Vem tror du att du är?” Jesus svarade: ”Om jag själv förhärligar mig är min härlighet ingenting värd. Det är min fader som förhärligar mig, han som ni säger är er Gud. Ni vet inte vem han är, men jag känner honom, och om jag säger att jag inte känner honom, så blir jag en lögnare som ni. Men jag känner honom, och jag bevarar hans ord. Er fader Abraham jublade över att han skulle få se min dag. Han fick se den och glädde sig.” Judarna sade då till Jesus: ”Du är inte femtio år, och ändå har du sett Abraham.” Han svarade: ”Sannerligen, jag säger er: jag är och jag var innan Abraham blev till.” Då tog de upp stenar för att kasta på honom, men Jesus försvann och lämnade templet.

Betraktelse

Vår vandring genom Johannesevangeliet fortsätter, och diskussionen mellan Jesus och hans meningsmotståndare fortsätter. Också i den här delen av samtalet finns Abraham, det judiska folkets och den judiska trons anfader, med. Och också i den här delen av samtalet antyder Jesus sin gudomlighet genom att använda termen *Jag är*, Jesus säger ju: *Jag är och jag var innan Abraham blev till*. Jesus föddes förvisso för dryga 2000 år sedan, Gud grep in i vår verklighet och blev människa i Jesus Kristus vid en viss given tidpunkt i vår historia. Men: Gud så som den kristna tron känner honom, i Fader, Son och Ande, är i sin helhet evig. Svindlande, men sant! Men Jesu motståndare kan inte acceptera honom och hans anspråk: de kallar honom *Samarier* (det vill säga någon som i deras ögon inte var en riktig Jude), de kallar honom *besatt*, och det sista som Jesus säger i dagens text blir för mycket för hans meningsmotståndare, det står: *Då tog de upp stenar för att stena honom*. I deras ögon har Jesus gjort anspråk på att vara inte bara sänd av Gud, utan också Son till Gud och själv Gud. Det är anspråk som måste straffas med döden. Jesus undkommer, men allteftersom vår vandring genom Johannesevangeliet fortskrider, kommer

vi att märka hur stämningen skruvas upp och motståndet växer, tills vi kommer till den punkt som inte bara är slutet på Jesu vandring, utan också det yttersta målet för den: Jesu död på korset, för din och min skull. Men där är vi inte än.

Det är alltid gott att i sin bibelläsning särskilt stanna upp inför någon fras eller formulering, att liksom ha och tugga på under en dag eller en kväll eller så. Jag hittar två sådana fraser, men säkert finns det fler. Det är två formuleringar från Jesus som vi gör rätt i att betrakta som uppmuntran och uppmaningar till oss som försöker leva som hans lärjungar idag. Formuleringarna är *Jag söker inte min egen ära* och *den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden*. Jesus sökte inte sin egen ära, utan Guds. Vi inbjuds att göra samma sak. Jesus lovade att den som bevarar hans ord bevarar något livgivande. Det löftet gäller också den här dagen och kvällen.

Förbön

Tack, käre himmelske Far, för den dag som nu börjar gå mot sitt slut. Tack för att det också den här dagen har funnits anledningar till att prisa och lovsjunga dig. Den här kvällen ber jag dig: hjälp mig att inte söka min egen ära, utan din ära. Hjälp mig också att bevara ditt ord, för det är ord som ger liv.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud, v. 2)

Söndagens morgon.

Psalm 406 - ”Käre Jesus, vi är här”

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig. Låt din Ande fylla, tomheten i mig. *Amen.*

Bibelläsning – Romarbrevet 8:14-17

Alla som leds av ande från Gud är Guds söner. Ni har inte fått en ande som gör er till slavar så att ni måste leva i fruktan igen; ni har fått en ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: ”Abba! Fader!” Anden själv vittnar tillsammans med vår ande om att vi är Guds barn. Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi delar hans lidande för att också få dela hans härlighet.

Betraktelse

Så är det åter igen söndag, och vi gör en paus på vår Johannesvandring för att istället rikta vår uppmärksamhet mot det tema och några av de texter som hör särskilt till denna söndag. Denna söndag kallas i det kyrkoår som bland annat Svenska kyrkan följer för åttonde söndagen efter trefaldighet, och temat för denna söndag är *Andlig klarsyn*. Men vad är då det?

Andlig klarsyn är ett slags blick, ett sätt att se, att betrakta, som har med Guds verklighet att göra. Ibland, eller ganska ofta, säger vi i kyrkan att tron sitter i hjärtat – och det är helt rätt, det gör den. Tron, och trons källa, Jesus Kristus, måste ha fått en plats där inne.

Ibland säger vi i kyrkan att tron också sitter i händerna – och det gör vi också helt rätt i, för det gör tron också. Inte som en väg till frälsning, inte så att det är gärningarna som det kommer an på, för det är tron på Jesus och på det som han har gjort som räknas och håller både för att leva trons liv i den här världen, och inför evigheten. Men vad vi gör kan påminna oss och visa för människor omkring oss vem det är som har fått den där platsen i hjärtat. Jesus säger ju i Bergspredikan åt oss att vara

världens ljus, att människor ser hans lärjungars goda gärningar, och då prisar den himmelske Fadern. Så tron sitter också i händerna.

Men sedan finns det minst ett ställe till där tron sitter, eller där den ska sitta, och det är *ögonen*. Och det är nu vi kommer fram till detta med *Andlig Klarsyn*. Det handlar om att Gud inte bara vill ha en plats i vårt hjärta, och vill utföra sitt verk och bygga sitt rike genom våra händer – både när de är knäppta i bön och aktiva i arbete. Gud vill också prägla vår blick, hjälpa oss att se både klart och med kärlek.

Inte få oss att titta bort från det som är svårt, inte få oss att se saker för något annat än vad de är, utan tvärtom se saker sådana som de verkligen är. Att se på saker med den blick som Gud ser med, eller kanske ännu bättre: att se på saker med den blick som Gud vill att vi ska se saker med. Precis som tron sitter i hjärtat och i händerna, och Gud med sin helige Ande hela tiden söker vårt hjärta för att mer än förut få bo där, och vill utföra sitt verk genom våra händer, på samma sätt är det med Ögonen: Gud söker sig genom sin Helige Ande också till våra ögon, Gud vill färga och forma vår blick för den andliga verkligheten och för sina goda syften, det är vad andlig klarsyn handlar om.

Men vad är det då vi ska se? Vart ska vi rikta vår blick?

Om vi helt kort stannar upp inför texten som vi läst denna morgon, så framträder en sådan sak: Vi får rikta vår blick mot Gud. Men inte Gud den eller den eller Gud vem som helst. Nej, texten talar om hur vi har fått anden, *som ger söners rätt så att vi kan ropa: Abba! Fader!* Den andliga klarsynen hjälper oss att se att Gud är vår Far. Låt oss be Gud att han den här dagen ger oss mer av *Andlig klarsyn*, så att vi klarare ser att han inte bara är vår Gud, utan också vår Far, idag och alla dagar.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här dagen och för varje ny dag. Tack att du vill vara oss nära och forma oss, tack att du vill bo i vårt hjärta, verka genom våra händer, och färga och forma vår blick för ditt rike och din verklighet. Ge oss den här dagen mer av andlig klarsyn, så att vi bättre ser det du vill att vi ska se.

Idag ber vi också särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26).

Söndagens kväll.

Psalm 565 - ”Gå varsamt, min kristen”

Bön

Käre far, du som kallar oss att leva som dina barn i frihet hos dig, befria mig från allt det som ligger mellan dig och mig, så att märker att du är här, och kan höra det som du nu vill säga. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 7:13-14

Jesus sade: ”Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.”

Betraktelse

Söndagskväll, och vi fortsätter att uppehålla oss vid ett ämne och en text som hör särskilt till den här söndagen, som i det kyrkoår som bland annat Svenska Kyrkan följer kallas *Åttonde söndagen efter trefaldighet* och som har temat *Andlig klarsyn*.

I andakten i morse stannade vi upp inför vad detta som kallas *Andlig klarsyn* är för något – att det handlar om ett slags blick, ett sätt att se, att betrakta, som har med Guds verklighet att göra. Vi tog upp detta att tron inte bara sitter i hjärtat (även om trons centrum måste vara där) och i händerna, utan också i ögonen. Gud vill med sin helige Ande arbeta också på våra ögon, så att vi ser saker med Guds ögon, eller på det sätt som Gud vill att vi ska se det.

Sedan kan vår blick, färgad och formad av den andliga klarsyn som Gud vill ge, riktas åt olika håll. Utifrån den text vi läste i morse (Romarbrevet 8:14-17) kunde vi se att blicken med den andliga klarheten kan riktas bland annat mot Gud, så att vi ser och förstår att han inte bara är Gud den eller den, eller Gud vem som helst, utan han är Gud *vår far*. Det, bland annat, hjälper oss den andliga klarsynen oss att upptäcka.

När vi sedan stannar upp inför den text som vi läser nu ikväll, handlar det om någonting annat som vi ska rikta vårt fokus mot: nämligen framtiden: vårt framtida liv med Gud i evigheten hos honom, och vägen dit. Jesus kallar detta i dagens text för *livet*, och det är det liv som vi delvis får del av genom gemenskapen med Gud redan i detta livet, men som vi helt och fullt får del av först i livet hos Gud efter detta livet.

Två nyckelord i denna kvälls text är *port* och *väg*, och det finns två av varje: dels den vida porten och den breda vägen, *som leder till fördärvet*, dels den trånga porten och den smala vägen, *som leder till livet*, och, står det: *det är få som finner den*. Att det ligger ett allvar i dessa ord är uppenbart, och det viktigt att ta alla Jesu ord på allvar, även de allvarliga. Men lika viktigt är det att, när vi läser dessa versar, påminna sig om vem Jesus är.

Det är ju han som säger om sig själv: *Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad* (Joh 10:9). Och det är han som också säger om sig själv: *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig*.

Därför kan vi konstatera, att när vi med den *Andliga klarsyn* som Gud ger riktar vår blick mot framtiden, både i denna världen och i den kommande, så är det Jesus vi ska fästa vår ögon på, idag och alla dagar.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den här dagen med dig, och för livet med dig. Tack att du vill forma och prägla vår blick så att vi ser dig runt omkring oss, att du verkar och hur du verkar. Ge oss mer av andlig klarsyn, så att vi i din Son allt klarare ser att det är han som är grinden, vägen, sanningen och livet.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. (Rom 15:13)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>